

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 12 lipca 1995 r.

Nr 80

TREŚĆ:

Poz.:

OBWIESZCZENIE

405 — Prezesa Rady Ministrów z dnia 4 lipca 1995 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym 2125

405

OBWIESZCZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 4 lipca 1995 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym.

1. Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym (Dz. U. Nr 41, poz. 208) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 24 lutego 1990 r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym (Dz. U. z 1991 r. Nr 89, poz. 403), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

- 1) ustawą z dnia 7 lipca 1994 r. o zmianie ustawy — Prawo spółdzielcze oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 90, poz. 419),
- 2) ustawą z dnia 3 lutego 1995 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym (Dz. U. Nr 41, poz. 208)

i zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy nie obejmuje następujących przepisów:

- 1) art. 25—30 oraz art. 32 i 33 ustawy z dnia 24 lutego 1990 r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym (Dz. U. Nr 14, poz. 88), które stanowią:

„Art. 25. W Kodeksie postępowania cywilnego wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w dziale IVa tytułu VII księgi pierwszej części pierwszej po wyrazach «Postępowanie w sprawach gospodarczych» dodaje się wyrazy «Rozdział 1. Przepisy ogólne»,
- 2) w art. 479¹ w § 2 w pkt 3 wyrazy «w gospodarce narodowej» skreśla się,
- 3) w art. 479³ w § 1 po wyrazie «rejonowych» dodaje się wyrazy «lub sądu antymonopolowego»,
- 4) po art. 479²⁷ dodaje się rozdział 2 w brzmieniu:

«Rozdział 2. Postępowanie w sprawach z zakresu przeciwdziałania praktykom monopolistycznym

Art. 479²⁸. § 1. Od decyzji Urzędu Antymonopolowego lub jego delegatury można wnieść do Sądu Wojewódzkiego w Warszawie — sądu antymonopolowego odwołanie w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia decyzji.

§ 2. Sąd odrzuci odwołanie wniesione po upływie terminu.

Art. 479²⁹. § 1. Urząd Antymonopolowy przekazuje niezwłocznie odwołanie wraz z aktami sprawy do sądu.

§ 2. Jeżeli Urząd Antymonopolowy uzna odwołanie za słuszne, może — nie przekazując akt sądowi — uchylić albo zmienić swoją decyzję w całości lub w części, o czym bezzwłocznie powiadamia stronę, przysyłając jej nową decyzję, od której stronie służy odwołanie.

Art. 479³⁰. Odwołanie od decyzji Urzędu Antymonopolowego powinno czynić zażość wymaganiom przepisanych dla pisma procesowego oraz zawierać oznaczenie zaskarżonej decyzji, przytoczenie zarzutów, zwięzłe ich uzasadnienie, wskazanie dowodów, a także zawierać wniosek o uchylenie albo zmianę decyzji w całości lub w części.

Art. 479³¹. § 1. W sprawach z zakresu przeciwdziałania praktykom monopolistycznym stronami są także Urząd Antymonopolowy i zainteresowany.

§ 2. Zainteresowanym jest ten, czyje prawa lub obowiązki zależą od rozstrzygnięcia procesu. Jeżeli zainteresowany nie został wezwany do udziału w sprawie, sąd wezwie go na wniosek strony albo z urzędu.

Art. 479³². Pełnomocnikiem Urzędu Antymonopolowego może być pracownik tego Urzędu.

Art. 479³³. W razie wniesienia odwołania od decyzji Urzędu Antymonopolowego, sąd może, na wniosek powoda, wstrzymać wykonanie decyzji do czasu rozstrzygnięcia sprawy. Postanowienie może być wydane na posiedzeniu niejawnym.

Art. 479³⁴. § 1. Sąd oddala odwołanie od decyzji Urzędu Antymonopolowego, jeżeli nie ma podstaw do jego uwzględnienia.

§ 2. W razie uwzględnienia odwołania, sąd zaskarżoną decyzję albo uchyła, albo zmienia w całości lub w części i orzeka co do istoty sprawy.

Art. 479³⁵. Orzeczenia Sądu Antymonopolowego są prawomocne.»

Art. 26. W ustawie z dnia 29 grudnia 1982 r. o urzędzie Ministra Finansów oraz o urzędach i izbach

- skarbowych (Dz. U. Nr 45, poz. 289, z 1985 r. Nr 12, poz. 50, z 1987 r. Nr 3, poz. 18 i Nr 33, poz. 180 oraz z 1988 r. Nr 16, poz. 112 i Nr 19, poz. 132) wprowadza się następujące zmiany:
- 1) w art. 2 pkt 11 skreśla się,
 - 2) art. 5a skreśla się.
- Art. 27. W ustawie z dnia 20 czerwca 1985 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 31, poz. 137 oraz z 1989 r. Nr 4, poz. 24, Nr 33, poz. 175 i Nr 73, poz. 436) po art. 19¹ dodaje się art. 19² w brzmieniu:
- «Art. 19². Minister Sprawiedliwości, w drodze rozporządzenia, utworzy w Sądzie Wojewódzkim w Warszawie odrębną jednostkę organizacyjną do spraw antymonopolowych (sąd antymonopolowy)».
- Art. 28. W ustawie z dnia 17 maja 1989 r. o Funduszu Rozwoju Rynku i Demonopolizacji Handlu (Dz. U. Nr 30, poz. 159) w art. 3 w ust. 1 pkt 4 skreśla się.
- Art. 29. W ustawie z dnia 24 maja 1989 r. o rozpoznawaniu przez sądy spraw gospodarczych (Dz. U. Nr 33, poz. 175 i Nr 41, poz. 229) w art. 2 w ust. 2 pkt 5 skreśla się.
- Art. 30. 1. Nie zakończone prawomocnie do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy sprawy, rozpatrywane przez Ministra Finansów, przekazuje się do dalszego rozpoznania Urzędowi Antymonopolowemu.
2. Skargi na decyzje Ministra Finansów, wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, rozpatruje Naczelny Sąd Administracyjny według przepisów dotychczasowych. W razie uchylenia decyzji, Naczelny Sąd Administracyjny przekazuje do rozpoznania sprawę Urzędowi Antymonopolowemu.
 3. Wznowienie postępowania, uchylenie, zmiana lub stwierdzenie nieważności decyzji, wydanej przez Ministra Finansów przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, następuje według przepisów dotychczasowych, z tym że właściwym do rozpoznania sprawy jest Urząd Antymonopolowy¹;
- „Art. 32. Traci moc ustawa z dnia 28 stycznia 1987 r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym w gospodarce narodowej (Dz. U. Nr 3, poz. 18 oraz z 1989 r. Nr 10, poz. 57, Nr 30, poz. 159 i Nr 35, poz. 192).”
- Art. 33. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.”;
- 2) art. 47 ustawy z dnia 17 maja 1990 r. o podziale zadań i kompetencji określonych w ustawach szczególnych pomiędzy organy gminy a organy administracji rządowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 34, poz. 198), który stanowi:

„Art. 47. Ustawa wchodzi w życie z dniem 27 maja 1990 r.”;
 - 3) art. 2 i 4 ustawy z dnia 28 czerwca 1991 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym (Dz. U. Nr 65, poz. 279), które stanowią:

„Art. 2. W ustawie z dnia 25 lutego 1958 r. o Państwowej Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 1969 r. Nr 26, poz. 206, z 1975 r. Nr 16, poz. 91 i z 1990 r. Nr 14, poz. 88) w art. 1 skreśla się pkt 4.”

„Art. 4. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.”;
 - 4) art. 15 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zmianie ustawy — Prawo spółdzielcze oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 90, poz. 419), który stanowi:

„Art. 15. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z tym że art. 3 i 6 wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1995 r.”;
 - 5) art. 2 i 4 ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym (Dz. U. Nr 41, poz. 208), które stanowią:

„Art. 2. 1. Do stosunków prawnych dotyczących przeciwdziałania praktykom monopolistycznym, powstałych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe, z wyjątkiem art. 11—11c.

2. Postępowanie przed Urzędem Antymonopolowym wszczęte i nie zakończone ostateczną decyzją przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy toczy się według przepisów tej ustawy.”

„Art. 4. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.”

Prezes Rady Ministrów: *J. Oleksy*

Załącznik do obwieszczenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 4 lipca 1995 r. (poz. 405)

USTAWA

z dnia 24 lutego 1990 r.

o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym.

W celu zapewnienia rozwoju konkurencji, ochrony podmiotów gospodarczych narażonych na stosowanie praktyk monopolistycznych oraz ochrony interesów konsumentów stanowi się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1.¹⁾ Ustawa reguluje zasady i tryb przeciwdziałania praktykom monopolistycznym podmiotów gospodarczych

oraz ich związków, które wywołują lub mogą wywołać skutki na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a także określa organy właściwe w tych sprawach.

Art. 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1)²⁾ podmiotach gospodarczych — rozumie się przez to osoby fizyczne i prawne, a także jednostki organizacyjne nie mające osobowości prawnej, prowadzące działalność gospodarczą albo organizujące lub świadczące usługi o charakterze użyteczności publicznej, które nie są działalnością gospodarczą w rozumieniu ustawy z dnia 23 grudnia 1988 r. o działalności gospodarczej (Dz. U.

¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 1 ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym (Dz. U. Nr 41, poz. 208), która weszła w życie z dniem 19 maja 1995 r.

²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 2 lit. a) ustawy wymienionej w przypisie 1.

Nr 41, poz. 324, z 1990 r. Nr 26, poz. 149 i Nr 86, poz. 504, z 1991 r. Nr 31, poz. 128, Nr 41, poz. 179, Nr 73, poz. 321, Nr 105, poz. 452, Nr 106, poz. 457 i Nr 107, poz. 460, z 1993 r. Nr 28, poz. 127, Nr 47, poz. 212 i Nr 134, poz. 646, z 1994 r. Nr 27, poz. 96 i Nr 127, poz. 627 oraz z 1995 r. Nr 60, poz. 310),

- 2) związkach — rozumie się przez to izby, zrzeszenia i inne organizacje zrzeszające podmioty gospodarcze,
- 3) porozumieniach — rozumie się przez to sprzeczne z niniejszą ustawą:
 - a)³⁾ umowy zawierane między podmiotami gospodarczymi, między związkami tych podmiotów oraz między podmiotami gospodarczymi i związkami, albo niektóre postanowienia tych umów,
 - b) podjęte w jakiegokolwiek formie uzgodnienia dwóch lub więcej podmiotów gospodarczych lub ich związków,
 - c) uchwały lub inne akty związków podmiotów gospodarczych,
- 4) cenach — rozumie się przez to również opłaty o charakterze cen, marże handlowe, prowizje i narzuty do cen,
- 5) towarach — rozumie się przez to rzeczy, wszelkie formy energii, usługi, obiekty i roboty budowlane, papiery wartościowe oraz inne prawa majątkowe,
- 6) pozycji monopolistycznej — rozumie się przez to pozycję podmiotu gospodarczego, polegającą na tym, że podmiot ten nie spotyka się z konkurencją na rynku krajowym lub lokalnym,
- 7) pozycji dominującej — rozumie się przez to pozycję podmiotu gospodarczego, polegającą na tym, że podmiot ten nie spotyka się z istotną konkurencją na rynku krajowym lub lokalnym; domniemywa się, że podmiot gospodarczy ma pozycję dominującą, jeżeli jego udział w rynku przekracza 40%,
- 8)⁴⁾ konkurentach — rozumie się przez to podmioty gospodarcze, które wprowadzają lub mogą wprowadzić albo nabywają lub mogą nabyć, w tym samym czasie i na tym samym rynku, towary takie same lub inne, jeżeli przez ich odbiorców uznane są za substytuty,
- 9)⁴⁾ przeciętnym wynagrodzeniu — rozumie się przez to przeciętne miesięczne wynagrodzenie w sektorze przedsiębiorstw, za ostatni miesiąc kwartału poprzedzającego dzień wydania decyzji Urzędu Antymonopolowego, ogłaszane przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie odrębnych przepisów,
- 10)⁴⁾ przychodzie — rozumie się przez to 1/12 przychodu uzyskanego w roku podatkowym poprzedzającym dzień wydania decyzji Urzędu Antymonopolowego, w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób prawnych lub od osób fizycznych.

Art. 3.⁵⁾ 1. Ustawa nie narusza praw wyłącznych wynikających z przepisów dotyczących ochrony własności intelektualnej i przemysłowej, w szczególności przepisów o wynalazczości, znakach towarowych, wzorach zdobniczych, ochronie topografii układów scalonych, prawie autorskim i prawach pokrewnych oraz porozumień zawieranych przez pracowników i związki zawodowe z pracodawcami, mających na celu ochronę praw pracowniczych.

2. Ustawę stosuje się do:

- 1) umów licencyjnych i innych aktów wykonywania praw wyłącznych wymienionych w ust. 1,

³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 2 lit. b) ustawy wymienionej w przypisie 1.

⁴⁾ Dodany przez art. 1 pkt 2 lit. c) ustawy wymienionej w przypisie 1.

⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 3 ustawy wymienionej w przypisie 1.

- 2) umów dotyczących informacji technicznych lub technologicznych nie ujawnionych do wiadomości publicznej, do których podjęto niezbędne działania w celu zachowania ich poufności,

jeżeli skutkiem tych umów jest nieuzasadnione ograniczenie swobody działalności gospodarczej stron oraz istotne ograniczenie konkurencji na rynku.

Rozdział 2

Praktyki monopolistyczne

Art. 4.⁶⁾ Praktykami monopolistycznymi są porozumienia polegające w szczególności na:

- 1) ustalaniu, bezpośrednio lub pośrednio, cen oraz zasad ich kształtowania między konkurentami w stosunkach z osobami trzecimi,
- 2) podziale rynku według kryteriów terytorialnych, asortymentowych lub podmiotowych,
- 3) ustaleniu lub ograniczeniu wielkości produkcji, sprzedaży lub skupu towarów,
- 4) ograniczeniu dostępu do rynku lub eliminowaniu z rynku podmiotów gospodarczych nie objętych porozumieniem,
- 5) ustaleniu przez konkurentów lub ich związki warunków umów zawieranych z osobami trzecimi.

Art. 5. 1.⁷⁾ Za praktyki monopolistyczne uznaje się także nadużywanie pozycji dominującej na rynku, a w szczególności:

- 1) przeciwdziałanie ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania bądź rozwoju konkurencji,
- 2) podział rynku według kryteriów terytorialnych, asortymentowych lub podmiotowych,
- 3) sprzedaż towarów w sposób powodujący uprzywilejowanie niektórych podmiotów gospodarczych lub innych podmiotów,
- 4) odmowę sprzedaży lub skupu towarów, dyskryminującą niektóre podmioty gospodarcze przy braku alternatywnych źródeł zaopatrzenia lub zbytu,
- 5) nieuczciwe oddziaływanie na kształtowanie cen, w tym cen odsprzedaży, oraz sprzedaż poniżej kosztów w celu eliminacji konkurentów,
- 6)⁸⁾ narzucanie uciążliwych warunków umów, przynoszących podmiotowi gospodarczemu narzucającemu te warunki nieuzasadnione korzyści,
- 7)⁸⁾ uzależnianie zawarcia umowy od przyjęcia lub spełnienia przez drugą stronę innego świadczenia nie związanego z przedmiotem umowy, którego nie przyjęłaby lub nie spełniłaby mając zapewnioną możliwość wyboru.

2.⁹⁾ Nie uznaje się za praktyki monopolistyczne udzielanie przez spółdzielnię swoim członkom w obrotach z nimi bonifikat, ulg i innych korzyści ekonomicznych.

Art. 6.¹⁰⁾ Zakazuje się stosowania praktyk określonych w art. 4 i 5, chyba że są one niezbędne ze względów technicz-

⁶⁾ Z uwzględnieniem zmiany numeracji dokonanej przez art. 1 pkt 4 ustawy wymienionej w przypisie 1 i w brzmieniu ustalonym przez tenże przepis.

⁷⁾ Oznaczenie ustalone przez art. 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zmianie ustawy — Prawo spółdzielcze oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 90, poz. 419), która weszła w życie z dniem 26 września 1994 r.

⁸⁾ Dodany przez art. 1 pkt 5 ustawy wymienionej w przypisie 1.

⁹⁾ Dodany przez art. 2 ustawy wymienionej w przypisie 7.

¹⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 6 ustawy wymienionej w przypisie 1.

no-organizacyjnych lub ekonomicznych do prowadzenia działalności gospodarczej i nie powodują istotnego ograniczenia konkurencji; ciężar udokumentowania tych okoliczności spoczywa na podmiocie, który się na nie powołuje.

Art. 7. 1. Podmiotom gospodarczym zajmującym pozycję monopolistyczną zakazuje się również:

- 1) ograniczania, mimo posiadanych możliwości, produkcji, sprzedaży lub skupu towarów, w szczególności prowadzącego do podwyższania cen sprzedaży lub obniżania cen skupu,
- 2) wstrzymywania sprzedaży towarów prowadzącego do podwyższania cen,
- 3) pobierania nadmiernie wygórowanych cen.

2. Zakazy określone w ust. 1 dotyczą również podmiotów gospodarczych zajmujących pozycję dominującą, o ile ich udział w rynku i stosowane przez nie praktyki wywołują skutki podobne do skutków zachowań podmiotów gospodarczych o pozycji monopolistycznej.

Art. 8. 1.¹¹⁾ W razie stwierdzenia praktyk monopolistycznych wymienionych w art. 4, art. 5 i art. 7, Urząd Antymonopolowy wydaje decyzję nakazującą zaniechanie tych praktyk oraz może określić warunki tego zaniechania.

2. Umowy zawarte z naruszeniem art. 4, art. 5 oraz art. 7 są w całości lub w odpowiedniej części nieważne.

3.¹²⁾ Jeżeli wskutek stosowania praktyk monopolistycznych, o których mowa w ust. 1, nastąpiło podwyższenie cen, Urząd Antymonopolowy może wydać decyzję o obniżeniu cen oraz określić w niej czas obowiązywania ceny i warunki jej zmiany przez podmiot gospodarczy w tym czasie. W decyzji za dotychczasowy okres stosowania ceny podwyższonej Urząd Antymonopolowy może określić również kwotę nienależną albo kwotę nienależną i kwotę dodatkową; przepisy art. 20 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o cenach (Dz. U. z 1988 r. Nr 27, poz. 195, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, z 1991 r. Nr 100, poz. 442, z 1993 r. Nr 11, poz. 50 oraz z 1994 r. Nr 111, poz. 536) stosuje się odpowiednio.

Art. 9. 1. Urząd Antymonopolowy może wydać decyzję zakazującą wykonywania porozumienia, które:

- 1) wprowadza specjalizację asortymentową produkcji lub sprzedaży towarów albo
- 2) przewiduje wspólną sprzedaż lub wspólne zakupy towarów,

jeżeli porozumienie takie godzi w interes innych podmiotów gospodarczych lub konsumentów.

2. Urząd Antymonopolowy wyda decyzję zakazującą wykonywania porozumienia określonego w ust. 1, jeżeli prowadzi ono do istotnego ograniczenia konkurencji lub warunków do jej powstania na danym rynku, a nie przynosi korzyści gospodarczych polegających w szczególności na:

- 1) znacznym obniżeniu kosztów produkcji lub sprzedaży albo
- 2) poprawie jakości towarów.

Art. 10. 1.¹³⁾ Od decyzji Urzędu Antymonopolowego służy odwołanie do Sądu Wojewódzkiego w Warszawie — sądu antymonopolowego w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia decyzji.

¹¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 7 lit. a) ustawy wymienionej w przypisie 1.

¹²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 7 lit. b) ustawy wymienionej w przypisie 1.

¹³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 8 lit. a) ustawy wymienionej w przypisie 1.

2. Postępowanie w sprawach odwołań od decyzji Urzędu Antymonopolowego toczy się według przepisów Kodeksu postępowania cywilnego o postępowaniu w sprawach gospodarczych.

3. Urząd Antymonopolowy może nadać decyzji rygor natychmiastowej wykonalności.

4.¹⁴⁾ Do postanowień Urzędu Antymonopolowego, od których służy zażalenie, stosuje się odpowiednio przepisy ust. 1 i 2, z tym że zażalenie wnosi się w terminie 7 dni.

Rozdział 3

Oddziaływanie na kształtowanie struktur podmiotów gospodarczych¹⁵⁾

Art. 11.¹⁶⁾ 1. Zamiar łączenia podmiotów gospodarczych, w wypadkach określonych w ust. 2 i 3, podlega zgłoszeniu Urzędowi Antymonopolowemu w terminie 14 dni od dokonania czynności, z którą ustawa wiąże ten obowiązek.

2. Wynikający z ust. 1 obowiązek zgłoszenia zamiaru łączenia dotyczy:

- 1) połączenia podmiotów gospodarczych, których łączna wartość rocznej sprzedaży towarów — w roku kalendarzowym poprzedzającym rok zgłoszenia zamiaru łączenia — przekracza 5 milionów ECU,
- 2) nabycia lub przejścia w posiadanie przez podmiot gospodarczy, jednorazowo lub wielokrotnie w ciągu 12 kolejnych miesięcy, zorganizowanej części mienia innego podmiotu gospodarczego, jeżeli łączna wartość tego mienia przekracza 2 miliony ECU,
- 3) objęcia lub nabycia akcji albo udziałów innego podmiotu gospodarczego, powodującego osiągnięcie lub przekroczenie 10%, 25%, 33% lub 50% głosów na walnym zgromadzeniu lub zgromadzeniu wspólników, jeżeli łączna wartość rocznej sprzedaży towarów obu podmiotów — w roku kalendarzowym poprzedzającym rok zgłoszenia zamiaru — przekracza 5 milionów ECU,
- 4) objęcia lub nabycia przez instytucje finansowe, dla których obrót papierami wartościowymi jest przedmiotem działalności gospodarczej, akcji lub udziałów innego podmiotu gospodarczego, powodującego osiągnięcie lub przekroczenie 10%, 25%, 33% lub 50% głosów na walnym zgromadzeniu lub zgromadzeniu wspólników, jeżeli łączna wartość rocznej sprzedaży towarów podmiotu nabywanego — w roku kalendarzowym poprzedzającym rok zgłoszenia zamiaru — przekracza 5 milionów ECU, chyba że objęcie albo nabycie akcji lub udziałów dokonane zostało z zamiarem zbycia ich przed upływem 1 roku i z równoczesnym niewykonywaniem do tego czasu praw wynikających z posiadania akcji lub udziałów, poza prawem do dywidendy oraz prawem zbycia akcji lub udziałów,
- 5) objęcia przez tę samą osobę funkcji dyrektora, wicedyrektora, członka zarządu, członka rady nadzorczej, członka komisji rewizyjnej albo głównego księgowego w konkurujących ze sobą podmiotach gospodarczych, jeżeli łączna wartość rocznej sprzedaży towarów — w roku kalendarzowym poprzedzającym rok zgłoszenia zamiaru — przekracza 5 milionów ECU,
- 6) przejścia w inny sposób, bezpośrednio lub pośrednio, kontroli nad innym podmiotem gospodarczym, jeżeli łączna wartość rocznej sprzedaży towarów — w roku kalendarzowym poprzedzającym rok zgłoszenia zamiaru — przekracza 5 milionów ECU.

¹⁴⁾ Dodany przez art. 1 pkt 8 lit. b) ustawy wymienionej w przypisie 1.

¹⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 9 ustawy wymienionej w przypisie 1.

¹⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 10 ustawy wymienionej w przypisie 1.

3. Obowiązek zgłoszenia zamiaru łączenia banków, w zakresie określonym w ust. 2, dotyczy banków, jeżeli łączna wartość ich funduszy własnych przekracza 50 milionów ECU na koniec roku kalendarzowego poprzedzającego rok zgłoszenia zamiaru łączenia.

4. Łączna wartość rocznej sprzedaży towarów, o której mowa w ust. 2, obejmuje zarówno sprzedaż dokonywaną przez podmiot dominujący, jak i zależny w rozumieniu art. 2 pkt 9 ustawy z dnia 22 marca 1991 r. — Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi i funduszach powierniczych (Dz. U. z 1994 r. Nr 58, poz. 239, Nr 71, poz. 313 i Nr 121, poz. 591).

5. Wartość ECU, wymieniona w ust. 2 i 3, podlega przeliczeniu na złote według kursu kupna walut obcych ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski:

- 1) z ostatniego dnia roku kalendarzowego poprzedzającego rok zgłoszenia zamiaru, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 i 3 — 6 oraz w ust. 3,
- 2) z dnia poprzedzającego zgłoszenie zamiaru nabycia mienia, o którym mowa w ust. 2 pkt 2.

6. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do nabywania akcji dopuszczonych do publicznego obrotu.

7. Zgłoszenia zamiaru łączenia podmiotów gospodarczych dokonują organy podmiotów gospodarczych, o których mowa w art. 11e.

8. Zgłoszenie zamiaru łączenia powinno zawierać informacje dotyczące wpływu łączenia na zmianę pozycji podmiotów gospodarczych i jego skutków dla konkurencji, a zwłaszcza:

- 1) rodzaj, przyczynę i zakres łączenia podmiotów gospodarczych,
- 2) dane charakteryzujące podmioty gospodarcze uczestniczące w łączeniu, ich związki z innymi podmiotami gospodarczymi oraz zakres i obszar ich działania,
- 3) udział podmiotów gospodarczych w poszczególnych rynkach.

Art. 11a.¹⁷⁾ 1. Urząd Antymonopolowy może:

- 1) zwrócić w terminie 14 dni zgłoszenie zamiaru łączenia, jeżeli nie spełnia ono warunków określonych w art. 11 ust. 8 oraz warunków, jakim powinno odpowiadać zgłoszenie zamiaru łączenia i przekształcenia podmiotów gospodarczych,
- 2) wezwać zgłaszającego zamiar łączenia do usunięcia wskazanych braków w zgłoszeniu lub uzupełnienia niezbędnych informacji, z pouczeniem, że bezskuteczny upływ wyznaczonego terminu może spowodować nałożenie kary pieniężnej w myśl art. 16 ust. 2 pkt 1.

2. Urząd Antymonopolowy może również przedstawić podmiotom gospodarczym — przed wydaniem decyzji zakazującej łączenia — warunki, na jakich łączenie może nastąpić, wyznaczając termin na ustosunkowanie się do zgłoszonej propozycji; brak odpowiedzi w terminie lub negatywne ustosunkowanie się do przedstawionych warunków skutkuje wydaniem zawiadomienia lub decyzji, o których mowa w ust. 3 i 4.

3. W wypadku braku zastrzeżeń co do zamiaru łączenia, Urząd Antymonopolowy, w terminie nie dłuższym niż 2 miesiące, zawiadamia o tym zgłaszającego zamiar.

4. Urząd Antymonopolowy, w terminie nie dłuższym niż 2 miesiące, może wydać decyzję:

- 1) zakazującą łączenia podmiotów gospodarczych, jeżeli w jego wyniku podmioty te uzyskałyby lub umocniły pozycję dominującą na rynku,

- 2) zakazującą objęcia przez tę samą osobę funkcji wymienionych w art. 11 ust. 2 pkt 5, jeżeli w wyniku tego nastąpiłoby istotne osłabienie konkurencji; domniemywa się, że istotne osłabienie konkurencji ma miejsce, jeżeli łączny udział tych podmiotów w rynku przekracza 10%.

5. W wypadku zamiaru łączenia banków Urząd Antymonopolowy, w terminie nie dłuższym niż 2 tygodnie, zawiadamia zgłaszającego zamiar o braku zastrzeżeń bądź w tym terminie może wydać decyzję zakazującą łączenia banków.

6. Do terminów określonych w ust. 3—5 nie wlicza się okresów oczekiwania na usunięcie braków, uzupełnienie informacji lub ustosunkowanie się do zgłoszonych przez Urząd Antymonopolowy warunków, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i ust. 2.

Art. 11b.¹⁷⁾ Sąd rejestrowy, działając na podstawie odrębnych przepisów, dokona wpisu w rejestrze, jeżeli:

- 1) Urząd Antymonopolowy zawiadomi wnioskodawcę o braku zastrzeżeń co do zamiaru łączenia, o którym mowa w art. 11a ust. 3 i 5,
- 2) podmiot gospodarczy wykaże, że zamiar łączenia podmiotów gospodarczych nie podlega obowiązkowi zgłoszenia.

Art. 11c.¹⁷⁾ 1. Zamiar przekształcenia spółek prawa handlowego, przedsiębiorstwa państwowego w jednoosobową spółkę Skarbu Państwa oraz przedsiębiorstwa komunalnego w spółkę gminy podlega zgłoszeniu Urzędowi Antymonopolowemu w terminie 14 dni od dokonania czynności, z którą ustawa wiąże ten obowiązek.

2. Wynikający z ust. 1 obowiązek zgłoszenia zamiaru przekształcenia dotyczy podmiotów, których wartość rocznej sprzedaży towarów w roku kalendarzowym poprzedzającym rok zgłoszenia tego zamiaru przekracza 5 milionów ECU.

3. Urząd Antymonopolowy może, w terminie nie dłuższym niż 2 miesiące, wydać decyzję zakazującą przekształcenia, jeżeli spółka powstała w wyniku tego przekształcenia zachowałaby pozycję dominującą na rynku.

4. Przepisy art. 11 ust. 4, ust. 5 i 7, art. 11a ust. 1—3, ust. 5 i 6 oraz art. 11b stosuje się odpowiednio.

Art. 11d.¹⁷⁾ Podmioty gospodarcze, których zamiar łączenia lub przekształcenia podlega zgłoszeniu, do czasu otrzymania zawiadomienia Urzędu Antymonopolowego o braku zastrzeżeń co do zamiaru łączenia bądź przekształcenia, lub upływu terminu na wydanie decyzji zakazującej łączenia bądź przekształcenia, są obowiązane wstrzymać się z podejmowaniem czynności, które powodują lub mogą spowodować uzyskanie bądź umocnienie pozycji dominującej na rynku przez łączące się lub przekształcane podmioty albo przez jednego z nich, chociażby czynności te nie stanowiły praktyk monopolistycznych w rozumieniu przepisów ustawy.

Art. 11e.¹⁷⁾ Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki, jakim powinno odpowiadać zgłoszenie zamiaru łączenia i przekształcenia podmiotów gospodarczych, oraz organy podmiotów zobowiązanych do dokonania zgłoszenia zamiaru.

Art. 12. 1. Przedsiębiorstwa państwowe i spółdzielnie oraz spółki prawa handlowego posiadające pozycję dominującą na rynku mogą ulec podziałowi lub rozwiązaniu, jeżeli trwale ograniczają konkurencję lub warunki jej powstawania.

2.¹⁸⁾ W razie stwierdzenia, że podmioty gospodarcze spełniają warunki, o których mowa w ust. 1, Urząd An-

¹⁷⁾ Dodany przez art. 1 pkt 11 ustawy wymienionej w przypisie 1.

¹⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 12 lit. a) ustawy wymienionej w przypisie 1.

tymonopolowy może wydać decyzję nakazującą podział przedsiębiorstwa lub spółdzielni albo rozwiązanie spółki, określając warunki i termin tego podziału lub rozwiązania. Przed wydaniem decyzji nakazującej podział przedsiębiorstwa państwowego lub rozwiązanie jednoosobowej spółki Skarbu Państwa Urząd Antymonopolowy zasięga opinii organu założycielskiego lub organu reprezentującego Skarb Państwa.

3.¹⁹⁾ Wykonanie decyzji należy do organów przedsiębiorstwa państwowego lub do organów spółdzielni albo władz spółki i następuje z zastosowaniem odpowiednio przepisów określających tryb podziału lub rozwiązania danego podmiotu; dokonanie podziału nie wymaga zgody lub opinii przewidzianych w tych przepisach. Przedsiębiorstwo państwowe, powstające w wyniku podziału, tworzy organ założycielski.

4. W razie stwierdzenia, że podmiot gospodarczy posiada pozycję dominującą na rynku, Urząd Antymonopolowy może wydać decyzję nakazującą ograniczenie jego działalności gospodarczej, określając warunki i termin tego ograniczenia.

5. Przepis ust. 1 nie wyłącza możliwości podziału i rozwiązania podmiotów gospodarczych, uregulowanych w odrębnych ustawach.

Art. 13.²⁰⁾ Przepisy art. 10 stosuje się odpowiednio do decyzji i postanowień wydanych w sprawach łączenia, przekształcenia, podziału i rozwiązania podmiotów gospodarczych oraz ograniczenia ich działalności gospodarczej.

Rozdział 4

Odpowiedzialność za naruszenie przepisów ustawy²¹⁾

Art. 14. 1.²²⁾ W decyzjach wydanych na podstawie art. 8 ust. 1 i 3 oraz art. 9 Urząd Antymonopolowy może ustalić karę pieniężną, płatną do budżetu państwa. Kary tej nie stosuje się w wypadku, gdy Urząd Antymonopolowy wydał decyzję ustalającą wysokość kwoty nienależnej i kwoty dodatkowej, o których mowa w art. 8 ust. 3.

2.²³⁾ Karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, można ustalić w wysokości do 15% przychodu ukaranego podmiotu gospodarczego.

3. Kara pieniężna, o której mowa w ust. 1, jest płatna z dochodu po opodatkowaniu lub z innej formy nadwyżki przychodów nad wydatkami, zmniejszonej o podatki.

4.²⁴⁾ Przepisy ust. 1 stosuje się odpowiednio do związków. W wypadku gdy związek nie osiąga przychodu, karę pieniężną Urząd Antymonopolowy może ustalić do wysokości pięćdziesięciokrotnego przeciętnego wynagrodzenia.

Art. 15. 1.²⁵⁾ W wypadku gdy podmiot gospodarczy nie wykonuje decyzji, o których mowa w art. 8 ust. 1 i 3, art. 9, art. 11a ust. 4 i 5 oraz w art. 11c, lub wyroków sądów

zmieniających taką decyzję, jest obowiązany wpłacić za każdy rozpoczęty miesiąc niewykonania w terminie decyzji lub wyroku sądu karę pieniężną w wysokości 1% przychodu. Decyzję w tej sprawie wydaje Urząd Antymonopolowy, z tym że nie może być ona wydana, jeżeli od daty wydania decyzji, o których mowa w zdaniu poprzednim, upłynęły trzy lata.

2. W przypadku niewykonania decyzji, o których mowa w art. 12 ust. 2 i 4, lub wyroku sądu zmieniającego te decyzje, kara wynosi od 1 do 10%; przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.

3. Kary, o których mowa w ust. 1 i 2, podlegają wpłacie do budżetu państwa.

4. Przepisy art. 10 i art. 14 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

5.²⁶⁾ Przepisy ust. 1 stosuje się odpowiednio do związków. W wypadku gdy związek nie osiąga przychodu, karę pieniężną za każdy rozpoczęty miesiąc niewykonania w terminie decyzji lub wyroku sądu Urząd Antymonopolowy ustala do wysokości pięćdziesięciokrotnego przeciętnego wynagrodzenia.

Art. 15a.²⁷⁾ 1. Urząd Antymonopolowy może w drodze decyzji nałożyć na podmiot gospodarczy karę pieniężną do wysokości:

- 1) 1% przychodu za każdy rozpoczęty miesiąc niewykonania obowiązku zgłoszenia, o którym mowa w art. 11 i art. 11c, z zastrzeżeniem pkt 3 i 4,
- 2) 15% przychodu z tytułu wykonania czynności, o których mowa w art. 11d,
- 3) 15% przychodu, jeżeli po objęciu lub nabyciu akcji bądź udziałów wykonuje prawa wynikające z tych akcji lub udziałów z naruszeniem art. 11 ust. 2 pkt 4,
- 4) 1% przychodu za każdy rozpoczęty miesiąc posiadania akcji lub udziałów po upływie roku, o którym mowa w art. 11 ust. 2 pkt 4, chyba że wykaże, iż przy zachowaniu należytej staranności nie mógł wcześniej ich zbyć z powodu okoliczności, za które odpowiedzialności nie ponosi.

2. Urząd Antymonopolowy może w drodze decyzji nałożyć na osobę nie wykonującą obowiązku zgłoszenia, o którym mowa w art. 11 ust. 2 pkt 5, karę pieniężną w wysokości do pięciokrotnego przeciętnego wynagrodzenia za każdy rozpoczęty miesiąc niewykonania tego obowiązku.

3. Przepisy art. 10, art. 14 ust. 3 i art. 15 ust. 1 stosuje się odpowiednio.

Art. 16. 1.²⁸⁾ W razie gdy osoba kierująca podmiotem gospodarczym lub związkiem nie wykonuje decyzji wydanych na podstawie niniejszej ustawy i wyroków sądów, Urząd Antymonopolowy może wydać decyzję nakładającą na nią karę pieniężną, do wysokości dziesięciokrotnego przeciętnego wynagrodzenia.

2. Karze pieniężnej, o której mowa w ust. 1, może podlegać:

- 1)²⁹⁾ osoba kierująca podmiotem gospodarczym lub związkiem za nieudzielenie danych i informacji na żądanie Urzędu Antymonopolowego bądź jeżeli dane te i informacje są nierzetelne,

¹⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 12 lit. b) ustawy wymienionej w przypisie 1.

²⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 13 ustawy wymienionej w przypisie 1.

²¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 14 ustawy wymienionej w przypisie 1.

²²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 15 lit. a) ustawy wymienionej w przypisie 1.

²³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 15 lit. b) ustawy wymienionej w przypisie 1.

²⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 15 lit. c) ustawy wymienionej w przypisie 1.

²⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 16 lit. a) ustawy wymienionej w przypisie 1.

²⁶⁾ Dodany przez art. 1 pkt 16 lit. b) ustawy wymienionej w przypisie 1.

²⁷⁾ Dodany przez art. 1 pkt 17 ustawy wymienionej w przypisie 1.

²⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 18 lit. a) ustawy wymienionej w przypisie 1.

²⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 18 lit. b) tირet pierwsze ustawy wymienionej w przypisie 1.

- 2)³⁰⁾ osoba działająca w imieniu osób prawnych lub spółek i innych jednostek organizacyjnych nie mających osobowości prawnej podejmujących działania zmierzające do łączenia i przekształcenia podmiotów gospodarczych, jeżeli nie zgłosi zamiaru, o którym mowa w art. 11 i art. 11c, bądź zgłoszenie zamiaru zawiera dane i informacje niezetelne.
3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli funkcję kierownika podmiotu gospodarczego pełni osoba prowadząca działalność gospodarczą we własnym imieniu.
4. Przepisy art. 10 i art. 15 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 5

Organ antymonopolowy

Art. 17. 1. Tworzy się Urząd Antymonopolowy jako centralny organ administracji państwowej w sprawach przeciwdziałania praktykom monopolistycznym, podległy Radzie Ministrów.

2. Urzędem Antymonopolowym kieruje Prezes, powoływany i odwoływany przez Prezesa Rady Ministrów.
3. Wiceprezesa Urzędu Antymonopolowego powołuje i odwołuje, na wniosek Prezesa Urzędu Antymonopolowego, Prezes Rady Ministrów.
4. Organizację Urzędu Antymonopolowego określa statut, nadany przez Radę Ministrów.

Art. 18. 1. Prezes Urzędu Antymonopolowego może utworzyć delegatury Urzędu Antymonopolowego oraz określić ich siedziby, właściwość terytorialną i rzeczową.

2. Delegaturami Urzędu Antymonopolowego kierują dyrektorzy, powoływani i odwoływani przez Prezesa Urzędu Antymonopolowego.
3. Wicedyrektorów delegatur Urzędu Antymonopolowego powołuje i odwołuje, na wniosek dyrektorów tych delegatur, Prezes Urzędu Antymonopolowego.

Art. 19. 1. Do zakresu działania Urzędu Antymonopolowego należy:

- 1) sprawowanie kontroli przestrzegania przez podmioty gospodarcze przepisów o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym,
- 2) badanie kształtowania się cen w warunkach ograniczenia konkurencji,
- 3) wydawanie, w wypadkach przewidzianych ustawą, decyzji w sprawach przeciwdziałania praktykom monopolistycznym, kształtowania struktur organizacyjnych podmiotów gospodarczych oraz decyzji określających odpowiedzialność podmiotów za stosowanie tych praktyk,
- 4) prowadzenie rejestru podmiotów gospodarczych, których udział w rynku krajowym przekracza 80%,
- 5) prowadzenie badań stanu koncentracji gospodarki oraz przedstawienie zainteresowanym podmiotom wniosków w sprawie działań zmierzających do zrównoważenia rynku,
- 6) opracowywanie lub opiniowanie projektów aktów prawnych dotyczących praktyk monopolistycznych, rozwoju konkurencji lub warunków jej powstawania,
- 7) przygotowywanie rządowych projektów polityki rozwoju konkurencji,

³⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 18 lit. b) tiret drugie ustawy wymienionej w przypisie 1.

- 8) wykonywanie innych zadań przewidzianych w niniejszej ustawie lub ustawach odrębnych.

2. Decyzje, o których mowa w ust. 1 pkt 3, podpisuje Prezes Urzędu Antymonopolowego lub osoba przez niego upoważniona.

Art. 19a.³¹⁾ 1. Każdy podmiot gospodarczy i związek podmiotów gospodarczych, posiadający dokumenty, dane i informacje niezbędne do rozstrzygnięcia sprawy toczącej się przed Urzędem Antymonopolowym, jest obowiązany do ich udostępnienia lub przekazania Urzędowi Antymonopolowemu na jego żądanie.

2. Wynikający z ust. 1 obowiązek odnosi się również do spraw wymienionych w art. 19 ust. 1 pkt 2, 4 i 5.

3. Do wiadomości uzyskanych na podstawie ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio art. 20 ust. 4.

Art. 20. 1.³²⁾ Podmioty gospodarcze oraz ich związki są obowiązane na żądanie Urzędu Antymonopolowego przeprowadzającego kontrolę zapewnić mu warunki do jej wykonania.

2. Przedmiotem kontroli, o której mowa w art. 19 ust. 1 pkt 1, jest ustalenie, czy kontrolowany podmiot gospodarczy przestrzega przepisów o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym, a w razie naruszenia tych przepisów i wydania decyzji lub wyroków — czy decyzje te i wyroki zostały wykonane.

3. Upoważnieni do przeprowadzania kontroli pracownicy Urzędu Antymonopolowego mają prawo:

- 1) wstępu do wszystkich pomieszczeń kontrolowanego podmiotu gospodarczego,
- 2) wglądu do dokumentów kontrolowanego podmiotu oraz żądania odpisów i wyciągów z tych dokumentów,
- 3) żądania wyjaśnień, także pisemnych, od pracowników kontrolowanego podmiotu,
- 4) zbierania danych i informacji dotyczących działalności podmiotu kontrolowanego również w innych jednostkach organizacyjnych bez potrzeby uzyskiwania dodatkowego upoważnienia,
- 5) udziału w posiedzeniach organów kolegialnych podmiotu kontrolowanego,
- 6) zabezpieczenia dokumentów i innych dowodów,
- 7) korzystania z opinii biegłych i rzeczoznawców.

4. Wiadomości uzyskane w toku czynności kontrolnych przez pracowników Urzędu Antymonopolowego i osoby upoważnione przez ten organ objęte są tajemnicą służbową.

Art. 20a.³³⁾ 1. Wiadomości uzyskane w toku czynności służbowej przez pracowników Urzędu Antymonopolowego i osoby upoważnione przez ten organ objęte są tajemnicą przedsiębiorstwa w rozumieniu przepisów o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, jeżeli podmiot gospodarczy lub związek podjął niezbędne działania w celu zachowania ich poufności.

2. Wiadomości, o których mowa w ust. 1, nie mogą być wykorzystane na potrzeby innych postępowań, prowadzonych na podstawie odrębnych przepisów, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. Przepis ust. 2 nie dotyczy postępowań karnych prowadzonych przez organy prokuratury lub sądy, z wyłączeniem postępowań z oskarżenia prywatnego.

³¹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 19 ustawy wymienionej w przypisie 1.

³²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 20 ustawy wymienionej w przypisie 1.

³³⁾ Dodany przez art. 1 pkt 21 ustawy wymienionej w przypisie 1.

Art. 21. 1.³⁴⁾ Postępowanie administracyjne w wypadkach przewidzianych w niniejszej ustawie wszczynają się z urzędu lub na wniosek uprawnionego. Nie wszczynają się postępowania, jeżeli od końca roku, w którym zaprzestano stosowania praktyki monopolistycznej, upłynął rok. Odmowa wszczęcia postępowania następuje w drodze decyzji.

2. Uprawnionymi do żądania wszczęcia postępowania są:

- 1) podmioty gospodarcze, których interes został lub może być naruszony przez praktykę monopolistyczną, oraz związki takich podmiotów gospodarczych,
- 2) organy kontroli państwowej i społecznej,
- 3) organizacje społeczne, do których zadań statutowych należy ochrona interesów konsumentów,
- 4) organy gmin.

3. Żądanie wszczęcia postępowania wnosi się na piśmie wraz z uzasadnieniem.

4.³⁵⁾ Nie wszczynają się postępowania administracyjne, jeżeli z zawartych w żądaniu (wniosku) oraz posiadanych przez Urząd Antymonopolowy informacji wynika, iż nie zostały naruszone przepisy art. 4, art. 5, art. 7, art. 9, art. 11a ust. 4 i 5, art. 11c oraz art. 12 ust. 2 i 4. W tym wypadku Urząd Antymonopolowy informuje na piśmie występującego z żądaniem (wnioskiem) o niewszczynianiu postępowania administracyjnego, podając uzasadnienie. Postępowanie jednak wszczynają się, jeżeli w terminie dwutygodniowym uprawniony lub zobowiązany żądanie (wniosek) podtrzyma.

Art. 21a.³⁶⁾ 1. Urząd Antymonopolowy na wniosek strony lub z urzędu może w niezbędnym zakresie ograniczyć pozostałym stronom prawo wglądu w materiał dowodowy załączony przez strony do akt sprawy, jeżeli udostępnienie tego materiału groziłoby ujawnieniem istotnych tajemnic przedsiębiorstwa.

2. Urząd Antymonopolowy może w drodze postanowienia zobowiązać wnioskodawcę lub stronę, która wniosła o podjęcie czynności połączonej z kosztami, o złożenie zaliczki na poczet kosztów postępowania, pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpatrzenia lub niewykonania tej czynności dowodowej.

3. Urząd Antymonopolowy postanowieniem rozstrzyga o kosztach postępowania.

³⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 22 lit. a) ustawy wymienionej w przypisie 1.

³⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 22 lit. b) ustawy wymienionej w przypisie 1.

³⁶⁾ Dodany przez art. 1 pkt 23 ustawy wymienionej w przypisie 1.

Egzemplarze bieżące i z lat ubiegłych oraz załączniki można nabywać na podstawie nadesłanego zamówienia w Wydziale Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego Urzędu Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 02-903 Warszawa P-1.

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów zgłaszać należy na piśmie do Wydziału Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego Urzędu Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 02-903 Warszawa, P-1, do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

O wszelkich zmianach nazwy prenumeratora lub adresu prosimy niezwłocznie informować na piśmie Wydział Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego Urzędu Rady Ministrów.

Wydawca: Urząd Rady Ministrów

Redakcja: Departament Prawny, 00-583 Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3, P-29.

Organizacja druku i kolportaż: Wydział Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego URM, 02-903 Warszawa, ul. Powsińska 69/71, P-1, tel.: 694-67-52, 694-67-50 i 694-67-03, telefaks (2) 694-62-06.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Wydziale Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego URM, Warszawa, ul. Powsińska 69/71.

4. W postępowaniu przed Urzędem Antymonopolowym stosuje się odpowiednio art. 98—110 i art. 235—315 Kodeksu postępowania cywilnego.

Art. 21b.³⁶⁾ Od postanowień wydanych na podstawie art. 21a ust. 1 i 3 służy zażalenie. Przepis art. 10 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 6

Przepisy szczególne, przejściowe i końcowe

Art. 22. 1. Udostępnienie przez podmiot gospodarczy danych lub złożenie wyjaśnień w zagranicznym postępowaniu, opartym na zarzucie dokonania działań ograniczających konkurencję, może być objęte zakazem wydanym przez Ministra Współpracy Gospodarczej z Zagranicą.

2. Podmiot gospodarczy zawiadamia Ministra Współpracy Gospodarczej z Zagranicą o wszczętym za granicą postępowaniu, o którym mowa w ust. 1, jeżeli w toku postępowania został zobowiązany do udostępnienia danych lub składania wyjaśnień.

3. Minister Współpracy Gospodarczej z Zagranicą wydaje zakaz, o którym mowa w ust. 1, jeżeli w toku postępowania zagranicznego mogłoby zapaść orzeczenie lub decyzja, powodujące negatywne następstwa dla gospodarki polskiej lub polskich podmiotów gospodarczych w dziedzinie handlu zagranicznego lub działalności gospodarczej prowadzonej w całości albo w części na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

4. Zakaz, o którym mowa w ust. 1, może:

- 1) być skierowany do poszczególnych podmiotów gospodarczych, grupy podmiotów gospodarczych lub ich związków,
- 2) odnosić się do określonego postępowania zagranicznego lub różnych postępowań danego rodzaju,
- 3) obejmować poszczególne dane i wyjaśnienia lub ich rodzaje.

5. Przepisy ust. 1—4 mają także zastosowanie do danych udostępnionych i wyjaśnień składanych przez podmioty gospodarcze polskim organom wymiaru sprawiedliwości, w ramach pomocy prawnej wykonywanej na wniosek organów państw obcych na podstawie umów międzynarodowych.

Art. 23. W razie złożenia, w wypadkach przewidzianych w niniejszej ustawie, odwołania od decyzji Urzędu Antymonopolowego do sądu antymonopolowego, stronie nie przysługują środki prawne wzruszenia decyzji, przewidziane w Kodeksie postępowania administracyjnego, w szczególności dotyczące wznowienia postępowania, uchylenia, zmiany oraz stwierdzenia nieważności decyzji.

Art. 24. Ilekroć w odrębnych przepisach jest mowa o organie antymonopolowym, rozumie się przez to Urząd Antymonopolowy.